Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΩΣ ΒΑΣΙΣ

Κάποτε—κάποτε ἀκούεται καὶ μία τιμία βρετανικὴ φωνὴ ποὺ νὰ κακίζῃ τὴν ἀκολουθουμένην εἰς τὴν Κύπρον ἀγγλικὴν πολιτικὴν καὶ νὰ ὑπενθυμίζῃ τοὺς ἐξ αὐτῆς κινδύνους διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Μία ἀπὸ αὐτὰς τὰς φωνάς, εἶναι καὶ αὐτὴ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ Ἐργατικῆς κυβερνήσεως κ. Στράτσεῦ, ὁ ὁποῖος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, διεκήρυξε προχθὲς ὅτι «αἱ βρετανικαὶ βάσεις, τόσον εἰς τὴν Κύπρον, ὅσον καὶ εἰς τὴν Λιβύην, ἀπεδείχθησαν ἀπολύτως ἄχρηστοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου ἐπιχειρήσεων». Καὶ κατέληξεν ὁ κ. Στράτσεῦ : «Αἱ βάσεις ποὺ κρατοῦνται ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν κατοίκων των, ἀποτελοῦν παθητικὸν καὶ οὐχὶ ἐνεργητικὸν διὰ τὴν χώραν μας». Ἀλλὰ ποῦ αὐτιὰ καὶ μυαλὸ διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν καὶ νὰ τὴν ἐνστερνισθῇ ὁ Μὰκ Μίλλαν καὶ ἡ παρέα του !...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΟΧΙ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΦΕΡΡΥ-ΜΠΟΤ

Τὸ θέμα ποῦ θὰ λειτουργήσῃ τὸ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος πορθμεῖον δὲν δύναται νὰ λυθῇ διὰ συλλαλητηρίων εἰς τὰς Πάτρας ἢ τὴν Κέρκυραν. Οὔτε πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ θέμα πιέσεως ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους τῶν τοπικῶν πολιτικῶν παραγόντων. Τὸ μόνον κριτήριον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐξ Ἰταλίας καὶ μέσῳ Ἰταλίας ἐπισκεπτῶν τῆς Ἑλλάδος—οὐδὲ κἂν, ὡς ἀνοήτως ὑπεστηρίχθη ἀπὸ μερικούς, τὸ πῶς θὰ γίνῃ ἡ εὐνοϊκωτέρα διὰ τὴν χώραν ἐκμετάλλευσις τοῦ τουριστικοῦ τούτου κοινοῦ διότι καλὸς ἔμπορος—τοῦ Τουρισμοῦ ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ἐμπορεύματος—εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν πελάτην του. Ἂς λυθῇ, λοιπόν, τὸ πρόβλημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐρίζουν δύο πόλεις ἀπὸ τοὺς τεχνικούς, καὶ ἂς λησμονηθοῦν τὰ συλλαλητήρια.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΗΚΟΥΣΕ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ!

Ἡ Ἤπειρος δίδει τὸ «παρών», μόλις ἠκούσθη νὰ γίνεται λόγος περὶ ἱδρύσεως τρίτου Πανεπιστημίου. Ὑποδεικνύεται ὅτι πρέπει νὰ προτιμηθοῦν τὰ Ἰωάννινα. Καὶ ὑπενθυμίζεται συγχρόνως ὅτι ὑπῆρξεν ἡ ἱστορικὴ πρωτεύουσα τῆς Ἠπείρου, ἡ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἐδίδαξαν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας μεγάλοι Διδάσκαλοι τοῦ Γένους, περιφανεῖς ἐθνικαὶ καὶ πνευματικαὶ φυσιογνωμίαι, ποὺ προσέφερον ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος καὶ αἱ ὁποῖαι μὲ τὸ πνευματικόν των φῶς ὡδήγησαν αὐτὸ εἰς τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν ἀναγέννησιν. Ὅταν τεθῇ τὸ ζήτημα—ἂν τεθῇ—τῆς ἱδρύσεως τρίτου Πανεπιστημίου, δὲν πρέπει νὰ λησμονηθοῦν τὰ Ἰωάννινα. Ἴσως θὰ ὑπάρξουν καὶ ἄλλαι πόλεις διὰ νὰ τὸ διεκδικήσουν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ φωνὴ τῶν Ἰωαννίνων ἠκούσθη μόνον... (!)

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ

Τὸ Συνοδικὸν Δικαστήριον ἐκήρυξεν ἔκπτωτον τὸν Μητροπολίτην Ἐλευθερουπόλεως, διότι παρέλειψε τὸ φιλανθρωπικόν του καθῆκον νὰ διανείμῃ εἰς τὸ ποίμνιόν του ἱματισμόν, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχεν ἀποσταλῆ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ ἱματισμὸς κατεστράφη ἐν τέλει εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Μητροπόλεως ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν καὶ τὰ παράσιτα. Δὲν πρόκειται νὰ κρίνωμεν οὔτε τὸ ἀδίκημα οὔτε τὴν ποινήν. Ὀφείλομεν, ὅμως, νὰ σημειώσωμεν καὶ νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν αὐστηρότητα τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, ἡ ὁποία δεικνύει ὅτι μετεβλήθη τὸ πνεῦμα ἐπιεικείας μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἀντεμετώπιζεν ἕως τώρα παρόμοια ζητήματα. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀντελήφθη ὅτι ἡ ἐπιείκεια ἀπέναντι τῶν μελῶν της τὴν ἔβλαπτε πλησίον τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ τιμᾷ καὶ νὰ σέβεται τοὺς ἱερωμένους καὶ μάλιστα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ εἶναι ἄμεμπτοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των. Ἡ αὐστηρότης ἀπέναντι τῶν πλημμελημάτων τῶν ἱερωμένων εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ κῦρος τὸ ἰδικόν των καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μεταξὺ τοῦ λαοῦ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΠΕΡΙΤΤΟΙ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ

Θὰ μετακληθοῦν—λέγει ἡ εἴδησις—Ἀμερικανοὶ ἐμπειρογνώμονες διὰ νὰ διδάξουν τοὺς Ἕλληνας παραγωγοὺς—τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας—τὴν τεχνικὴν τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων των. Ἀλλ' ἂν ὁ τομεὺς τοῦ ἐμπορίου, δηλαδὴ τῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, διανύει κρίσιν καὶ δὲν ἀπορροφῶνται ὅλα τὰ παραγόμενα ἀγαθά, τοῦτο ὀφείλεται ὄχι εἰς τὴν ἀγνοιαν τῶν κανόνων τῆς πωλήσεως, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπορροφητικότητα τῆς ἀγορᾶς λόγῳ τοῦ χαμηλοῦ εἰσοδήματος τῶν λαϊκῶν μαζῶν.

Η ΑΥΓΗ

Η ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Κ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ «Βῆμα» στὸ χθεσινὸ κύριο ἄρθρο του ἐπαναφέρει τὸ θέμα τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ ΚΚΕ. Ἀσχέτως τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν συλλογισμῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ξεκινᾶ ἡ ἐφημερίς — πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ θεωρία τῆς «ἀπομονώσεως» — καταλήγει στὸ ἁπλὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ νομιμοποίησις τοῦ Κ.Κ.Ε. ὅπως καὶ οἱ νέες ἐκλογὲς μὲ ἁπλῆ ἀναλογικὴ ἀποτελοῦν προϋπόθεσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς δημοκρατικῆς ὁμαλότητος στὴν χώρα. Τὸ γεγονὸς ὅτι μία κυβερνητικὴ ἐφημερὶς ἐπαναθέτει τὸ ζήτημα, ἀποδεικνύει πόσο ἔχει ὡριμάσει ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως ποὺ διατηρεῖται ἀκόμη τεχνητῶς παρ' ὅλο ὅτι ἐπέρασαν τόσα χρόνια ἀπὸ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο. Ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος στὴν νομιμότητα εἶναι ἀνάγκη ἐθνικὴ καὶ καθῆκον δημοκρατικῆς τάξεως γιὰ τὴν πραγματικὴ λειτουργία τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος μὲ τὴν ἐλεύθερη δρᾶσιν ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ τὴν ἐκπροσώπησιν ὅλων τῶν μερίδων τῆς κοινῆς γνώμης.

Η ἐξέλιξις τῆς βιομηχανίας τῶν ἐπίπλων

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ κατασκευὴ ἐπίπλων δὲν εἶναι πλέον διοτεχνία, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς μηχανοποιημένη καὶ ἀποδοτικὴ βιομηχανία. Τὰ ἐργοστάσια ἐπίπλων ὑπῆρξαν μεταξὺ τῶν πρώτων ποὺ εἰσήγαγον τὰς ἠλεκτρονικὰς μεθόδους.

Σήμερα ὁ ἐπιπλοποιὸς καὶ ὁ ταπετσιέρης ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των ταχύτατα αὐτόματα μηχανήματα, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ἐπιταχύνουν κατὰ πολὺ τὴν παραγωγὴν ἀλλὰ ἐξασφαλίζουν ὑψηλὸν βαθμὸν ἀκριβείας, ἡ ὁποία εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ ἀπὸ τὸν διοτέχνην. Μὲ τὰς σημερινὰς τεχνικὰς γνώσεις κατέστη δυνατὸν τὰ ἔπιπλα νὰ εἶναι ὀλιγώτερον ὀγκώδη καὶ περισσότερον ἀναπαυτικὰ καὶ οἰκονομικά.

Διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ κανεὶς ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα τῆς μαζικῆς παραγωγῆς εἶναι ζωτικὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ προκαταβολικῶς ὅτι τὰ ὑλικὰ καὶ αἱ μέθοδοι εἶναι κατάλληλοι διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτήν, πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαιτοῦνται ἔρευναι καὶ σχετικὴ ἐργασία.

Ἐπίσης τὸ λουστράρισμα τῶν ἐπίπλων δὲν εἶναι σήμερα ἐργασία κουραστικὴ ὅπως ἄλλοτε. Σήμερα τὰ ἔπιπλα μεταφέρονται εἰς τὸ ἐργαστήριον διὰ τελείωμα ἐπὶ κινουμένου μεταφορέως καὶ ψεκάζονται μὲ θερμὸ βερνίκι. Τὰ μοδέρνα αὐτὰ τελειώματα ἀντέχουν πολὺ εἰς τὴν ζέστην καὶ τὰς χημικὰς οὐσίας καὶ δὲν καταστρέφονται.

Κάτι ἄλλο ποὺ προσέχει σήμερα ἡ βιομηχανία ἐπίπλων εἶναι ἡ ἀνθρωπομετρία—«ἡ μέτρησις τοῦ ἀνθρώπου». Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς ἐργασίας αὐτῆς εἶναι ἡ κατασκευὴ ἐπίπλων, τῶν ὁποίων αἱ διαστάσεις προσφέρουν μεγαλυτέραν ἄνεσιν. Οἱ παλαιοὶ σχεδιασταὶ ἐπίπλων ἐνδιεφέροντο παραπολὺ διὰ τὴν κομψότητα καὶ ἐλάχιστα διὰ τὴν ἀνατομίαν. Ἐντούτοις ἡ ὀρθὴ στάσις κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας, τοῦ φαγητοῦ ἢ τῆς ἀναπαύσεως εἶναι πρᾶγμα ζωτικόν.

Σήμερον αἱ βιομηχανίαι ἔχουν ὡρισμένον τύπον διὰ τὴν κατασκευὴν θρανίων καὶ καρεκλῶν διὰ τὰ σχολεῖα. Τὸ αὐτὸ ἐλπίζεται ὅτι θὰ γίνῃ καὶ διὰ τὰ γραφεῖα καὶ ἐπίσης διὰ τὰ ἔπιπλα τῆς κουζίνας, δηλαδὴ νὰ καθορισθῇ ἐνιαῖον ὕψος ὥστε ἡ νοικοκυρὰ νὰ μπορῇ νὰ κάμῃ τὰς διαφόρους ἐργασίας καθισμένη.

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗΣΑΝ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

Τὰ γραφεῖα τῆς ΕΔΑ μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 23 Α'

ΟΥΓΓΑΡΟΠΑΙΔΕΣ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ

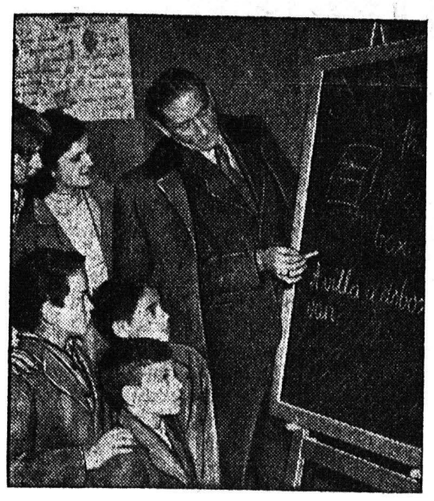

Τὰ παιδιὰ τῶν οὐγγρικῶν οἰκογενειῶν ποὺ κατέφυγαν εἰς Ἀγγλίαν διδάσκονται εἰς εἰδικὰ σχολεῖα τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν

Φεστιβὰλ γυναικῶν τὸ καλοκαίρι εἰς τὴν Ἀγγλίαν

Παρελάσεις καλλονῶν, ἔκθεσις μαγειρικῆς κ.λ.π.

ΚΑΙ ΤΟ «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ 20οῦ ΑΙΩΝΟΣ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μολονότι αἱ γυναῖκες ἀποτελοῦν τουλάχιστον τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους — καὶ μάλιστα τὸ καλύτερον ἥμισυ, ἐὰν ἀφήσωμεν νὰ ὁμιλήσῃ ἡ φωνὴ τοῦ ἱπποτισμοῦ — μόνον τὸ 1957 ὀργανοῦται ἕνα Φεστιβὰλ ἀφιερωμένον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δόξαν των.

Κύριος σκοπὸς τοῦ Φεστιβάλ, ποὺ θὰ καλύψῃ 6.475 ἑκτάρια τοῦ γνωστοῦ χώρου ἐκθέσεων εἰς τὸ Οὐέμπλυ τοῦ Λονδίνου, θὰ εἶναι νὰ χαιρετισθῇ ἡ συμβολὴ τῶν γυναικῶν, ὄχι μόνον εἰς τὸν κοινωνικὸν ἢ κοσμικὸν τομέα τῆς ζωῆς, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Ἡ ἰδέα τῆς ὀργανώσεως τοῦ Φεστιβὰλ ὀφείλεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Οἰκονομικῶν Πληροφοριῶν τῶν Γυναικείων Ὀργανώσεων, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τρία περίπου ἑκατομμύρια γυναικῶν ἐπαγγελματιῶν ἢ ἐργαζομένων εἰς ἐπιχειρήσεις, λέσχας καὶ ἀγροτικὰ ἰνστιτοῦτα. Θὰ γίνουν παρελάσεις καλλονῶν, θὰ ὑπάρχουν καταστήματα καὶ ὑπαίθρια καφενεῖα, ἔκθεσις φαγητῶν καὶ περίπτερον ἀφιερωμένον εἰς τὴν ζωὴν τῶν γυναικῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Κοινοπολιτείας, ἰδιαιτέρως δὲ θὰ τονισθῇ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐργασία τῶν γυναικῶν εἶναι ἐκεῖνο ποὺ βοηθεῖ τόσο πολὺ ἕνα μεγάλο ἔθνος νὰ σταθῇ.

Τὸ κέντρον τῆς ὅλης ἐκθέσεως θὰ εἶναι μία μεγαλοπρεπὴς αἴθουσα μὲ ἐκθέματα κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ δημοσίων ὀργανισμῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποκαλύψουν εἰς τὸν κόσμον διὰ πρώτην φορὰν πόσον γενναιόδωρος εἶναι ἡ συμβολὴ τῆς γυναικὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν ζωὴν καὶ ἐργασίαν. Τὸ σπίτι — ὅπου ἡ γυναῖκα πάντοτε ἐβασίλευε — προσφέρει θαυμασίας εὐκαιρίας διὰ πρωτοτυπίαν. Τὸ «Σπίτι τοῦ 20οῦ αἰῶνος» θὰ δείχνῃ πῶς τὰ σημερινὰ σπίτια διευθύνονται πιὸ ἄνετα καὶ ἀφήνουν εἰς τὴν νοικοκυρὰν ἐλευθέρας ὥρας. Συνέχεια θὰ ἀποτελῇ τὸ περίπτερον «Ἐλεύθεραι Ὧραι», ποὺ θὰ εἶναι ἀφιερωμένον εἰς κάθε εἶδος ψυχαγωγίας μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, καὶ εἰς διαφόρους ἐργασίας καὶ ἀντικείμενα, ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ μόνος του. Εἰς τὴν «αἴθουσαν μόδας» τὰ καλύτερα μαγαζὰ τῆς Βρεταγίας θὰ ἐπιδείξουν τὰ τελευταῖα ὑφάσματα καὶ σχέδια. Τὸ περίπτερον «διὰ τὴν καλλονὴν τῆς γυναικὸς» θὰ παρουσιάσῃ ὅπως λέγουν οἱ ὀργανωταί, «κάθε βοήθημα τῆς γυναικείας καλλονῆς ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ».

Ἕνα γραφικὸ καὶ χαρούμενο τμῆμα τοῦ Φεστιβὰλ θὰ ἀποτελῇ ἡ «ἔκθεσις φαγητῶν» καὶ ὀργανώνεται διὰ νὰ δείξῃ ὅτι αἱ νοικοκυραὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου δὲν μαγειρεύουν μόνον βραστὸ βωδινὸ καὶ καρότα. Τὸ Φεστιβὰλ θὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας καὶ ἕνα σύντομο «ταξίδι» εἰς τὴν Βρετανικὴν Κοινοπολιτείαν. Τὸ περίπτερον τῆς Κοινοπολιτείας θὰ δείξῃ πῶς αἱ νοικοκυραὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀντιμετωπίζουν τὰ διάφορα προβλήματα τῆς χώρας των. Διαφορετικὰ ἐπίσης εἶναι τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν αἱ γυναῖκες εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρον» Τὸ «περίπτερον τῆς ὑπαίθρου θὰ παρουσιάσῃ εἰς τὰς γυναῖκας τῶν πόλεων πόσο συμβάλλουν αἱ γυναῖκες τῶν ἀγροκτημάτων εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν τῆς Βρετανίας μὲ τρόφιμα.

Ὁ χῶρος, ποὺ ἐπελέγη διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Φεστιβὰλ εἶναι πλούσιος εἰς ἀναμνήσεις. Ἐκεῖ ἔγινε τὸ 1912 ἡ Ἔκθεσις τῆς Βρετανικῆς αὐτοκρατορίας, ἡ ὁποία συνεκέντρωσεν ἐπισκέπτας ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Ἐκεῖ κοντὰ εὑρίσκεται τὸ Στάδιον Οὐεμπλυ, ὅπου ἔγιναν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τοῦ 1948. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ χώρου τοῦ Φεστιβὰλ θὰ ὑπάρχουν κῆποι μὲ νερά, λιμνοῦλες, περίπτερα διὰ ψώνια καὶ ὑπαίθρια καφενεῖα, ἐὰν δὲ ὁ καιρὸς εἶναι καλὸς θὰ ὑπάρχουν ἐπίσης ὑπαίθριαι κουζῖναι καὶ ψησταριαί.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΙΚΑ 'Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ,

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ ὡς ἄνω Συλλόγου ὅπως αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 3 μ.μ. προσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου πρὸς συνέλευσιν. Θέματα: Διάφοροι ἀνακοινώσεις, ἐκλογὴ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Συλλόγου Βυρσοδεψῶν Πατρῶν οἱ «Ἅγιοι Πάντες»

Αὔριον Κυριακὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους εἰς τὸ ἰδιόκτητον παρεκκλήσιον τῶν Ἁγίων Πάντων, παρὰ τὴν μονὴν Γηροκομείου, ὁ ἡμέτερος Σύλλογος τελεῖ ἐτήσιον μνημόσυνον.

(Ἐκ τοῦ Συλλόγου)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΤΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΔΕΝ ΕΠΗΡΕΑΣΕ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ἀλλ' οἱ Βρετανοὶ ἐξαγωγεῖς παρημέλησαν τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν

ΜΙΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.) Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐκυκλοφόρησε τελευταίως μία «Ἔκθεσις ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος» συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἀκολούθου τῆς Βρετανικῆς πρεσβείας Ἀθηνῶν. Τὰ κύρια σημεῖα τῆς ἄνω ἐκθέσεως εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ὡρισμέναι βρετανικαὶ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις παρημέλησαν κάπως τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν ἐσχάτως ἐν μέρει ἐξ αἰτίας τῶν δυσχερειῶν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ ἐν μέρει ἐξ αἰτίας τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε μία περίοδος περιωρισμοῦ τῶν πιστώσεων καὶ ἐλλείψεως μετρητῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον. Δέον ἐν τούτοις νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ ἐμπόριον εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχει μέχρι τοῦδε ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τὴν κατάστασιν πολιτικῆς ἐντάσεως καὶ ὅτι ὑπάρχει σημαντικὴ ζήτησις διὰ καλὰ βρετανικὰ εἴδη εἰς καλὰς τιμάς. Ἡ οἰκονομικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν γερμανικὴν κατοχὴν διῆλθε τέσσαρα στάδια. Ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι τοῦ 1947 ἡ χώρα συνῆλθε βραδέως καὶ ἐπιπόνως ἀπὸ τὸ χάος. Κατὰ τὸ δεύτερον στάδιον ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ δόγματος Τρούμαν, τὸν Μάρτιον 1947, μέχρι τῆς Κυβερνήσεως Παπάγου, τὸν Νοέμβριον 1952, τὰ εὐεργετήματα τῆς σημαντικῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας ἀνεζωογόνησαν τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, ἀλλὰ δὲν ἀξιοποιήθησαν πλήρως ἐξ αἰτίας τῆς πολιτικῆς ἀσταθείας καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1953 ὁ προϋπολογισμὸς παρουσίαζεν ἔλλειμμα καὶ τὰ ἀποθέματα ξένου συναλλάγματος ἦσαν ἀνεπαρκῆ. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν τρίτην περίοδον μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ στρατάρχου Παπάγου (Ὀκτ. 1955) ἔγιναν πολλὰ διὰ νὰ σταθεροποιηθοῦν αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι. Ἡ περίοδος αὐτὴ χαρακτηρίζεται ἀπὸ σημαντικὰς οἰκονομικὰς μεταβολάς. Τὸν Ἀπρίλιον 1953 ἡ δραχμὴ ὑπετιμήθη κατὰ 50ο)ο συγχρόνως δὲ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ἀπεδεσμεύθη ἀπὸ ὅλους τοὺς περιορισμούς. Κατὰ τὴν τετάρτην περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου 1955 μέχρι σήμερον ἐνεφανίσθησαν οἱ πρῶτοι καρποὶ τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων καὶ ἐσυνεχίσθη ἡ αὔξησις τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα ἀπεθεμάτων τὰ ὁποῖα ἐπέφερον μίαν σχετικῶς ὑγιᾶ κατάστασιν ἄνευ θυσίας τῆς πολιτικῆς τῆς «ἀνοικτῆς θύρας» διὰ τὰς εἰσαγωγάς.

Ἡ «Ἔκθεσις» δὲν ἀγνοεῖ καὶ τὰς σκοτεινὰς πλευρὰς τοῦ ζητήματος: τὸν πληθωρισμόν, τὴν πολιτικὴν ἀστάθειαν καὶ τὸ βάρος τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους. Ἐν τούτοις τονίζεται ὅτι αἱ βιωτικαὶ συνθῆκαι εἶναι καλύτεραι ἀπὸ πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι μία καλὴ ἀγορὰ διὰ τὰ βρετανικὰ προϊόντα. Οἱ Βρετανοὶ ἐξαγωγεῖς ἐπέτυχον ἀπὸ τοῦ 1953 ὅπως διατηρήσουν ἀναλογίαν ἐξαγωγῶν 11ο)ο εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν παρ' ὅλον τὸν ἔντονον συναγωνισμὸν κυρίως ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν (ἡ ὁποία καλύπτει τὸ 17ο)ο τῶν ἑλληνικῶν εἰσαγωγῶν) τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Ἰταλίαν. Ὡς μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως Πληρωμῶν καὶ κάτοχος σημαντικῶν ἀποθεμάτων εἰς δολλάρια ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐφαρμόζει διμερεῖς ἐμπορικὰς συμφωνίας, ἀλλὰ προσφέρει μίαν ἀνοικτὴν ἀγορὰν ὅπου συναγωνίζονται ἐλευθέρως ἀγαθὰ δολλαρίων ἢ μή.

Τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον ἐξάγει ποικιλίαν εἰδῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Γενικῶς τὰ πατροπαράδοτα ἐξαγόμενα Βρετανικὰ εἴδη, ὅπως ὑφάσματα, μηχανικὰ καὶ ἠλεκτρικὰ εἴδη ἐπενδύσεως ἀντεμετώπισαν μὲ ἐπιτυχίαν τὸν συναγωνισμὸν εἰς τιμὰς καὶ ποιότητα, μὲ τὰ προϊόντα ἄλλων χωρῶν. Τὸ πεδίον τῶν πωλήσεων Βρετανικῶν εἰδῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπεξετάθη σημαντικῶς μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν εἰσαγωγικῶν περιορισμῶν τοῦ 1953, ἐμφανίζονται δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν πολλὰ νέα εἴδη. Ὑπάρχει ἐν τούτοις περιθώριον διὰ περαιτέρω ἐπέκτασιν τῶν πωλήσεων εἰς τὰ ἐλαφρὰ βιομηχανικὰ εἴδη καὶ τὰ καταναλωτικὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα παράγονται ἐν Βρετανίᾳ εἰς ποιότητας καὶ τιμὰς ἀναλόγως μὲ τῶν συναγωνιστῶν της, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ἐλλείπουν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν διὰ διαφόρους λόγους κυρίως λόγῳ ἐλλείψεως καλοῦ ἀντιπροσώπου. Μόλις ὅμως μία ἑταιρεία ἐξασφαλίσῃ καλὸν ἀντιπρόσωπον τότε συχνὰ ἐπιτυγχάνει ἀξιολόγους πωλήσεις.

Διὰ τὰ εἴδη τὰ ὁποῖα ἔχουν ἤδη ἐπιβληθῆ εἰς τὴν ἀγορὰν ἡ διατήρησις καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν πωλήσεων ἐξαρτῶνται συχνὰ ἀπὸ τὴν ταχεῖαν παράδοσιν καὶ τὸ περιθώριον τῶν ὅρων πιστώσεως. Δεδομένου ὅτι παρατηρεῖται ἔλλειψις μετρητῶν καὶ πιστώσεων καὶ μεγάλη ζήτησις ἀγαθῶν οἱ περισσότεροι Ἕλληνες εἰσαγωγεῖς δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ πληρώνουν ὑψηλοὺς τόκους ἐπὶ τῶν ἐξόδων των ἀναμένοντες τὴν ἄφιξιν τῶν ἐμπορευμάτων. Αἱ βρετανικαὶ ἐπιχειρήσεις θὰ ἔπρεπεν, ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ παραχωροῦν τοὺς περιωρισμένους ὅρους πιστώσεων βάσει τῶν ὁποίων ἐπιτρέπονται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν αἱ εἰσαγωγαὶ ὡρισμένων εἰδῶν. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, ἡ Βρετανικὴ Πρεσβεία Ἀθηνῶν καὶ ἡ Ὑπηρεσία Ἐγγυήσεων Ἐξωτερικῶν Πιστώσεων εἶναι πάντοτε πρόθυμοι νὰ παράσχουν πληροφορίας καὶ διευκολύνσεις εἰς τοὺς Βρετανοὺς ἐξαγωγεῖς.

Η ΜΑΣΤΙΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ κ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

λαμβάνεσθε πόσον τραγικῶς ἀπαράδεκτα εἶναι ὅλα αὐτά, σήμερον μάλιστα μὲ τὰ ραντάρ, τὰ ὑπερηχητικὰ ἀεροπλάνα, τὰ κατευθυνόμενα βλήματα καὶ μὲ τὰς ἄλλας καταπληκτικὰς προόδους. Εἶναι ἐξοργιστικὸν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ θὰ συμφωνῆτε καὶ σεῖς μαζύ μου, ὅτι εἶναι καιρός, νὰ κηρύξῃ ἡ Πολιτεία γενικὴν ἐπιστρά